

Ének: 425, 1-3. Ó, Ábrahám Ura...

Imádság: Istenünk, te nem a szavainkat kéred, hanem a szívünket, nem a lelkesedésünkre van szükséged, hanem a kezünkre és lábunkra.

Segíts, hogy miközben szavadat hallgatjuk, szívünket megnyissuk előtted!

Segíts, hogy teljes szívvel tudjunk téged szeretni és akaratodat cselekedni! Ámen.

Lekció: Ézsaiás 40,21-31

Textus: Márk 1,29-39

Kedves Testvéreim!

„A legkisebb is számít!” - így hangzott néhány évvel ezelőtt az egyik áruházlánc szlogenje. Ez a könnyen megjegyezhető, rövid mondat arra utal, hogy a rengeteg termék közül, ami az áruházban kapható, nagyon sok akciós vagy tartósan alacsony áron érhető el, mert nekik minden vevő számít. Nemcsak az, hogy mennyit költ el az áruházban, hanem az is, hogy a vevők úgy érezhessék, hogy minden vásárlásnál spórolnak. Nekünk ugyanis az számít, hogy miért mennyit fizetünk. Amikor más helyekhez képest olcsóbban vagy leértékelve veszünk meg valamit, főleg valami minőségi terméket, akkor egyfajta elégedettség érzés van bennünk, hogy de jó, kevesebbért valami igazán jóhoz jutottunk hozzá. A mostani bizonytalan élethelyzetben, amikor azt látjuk, hogy minden folyamatosan drágul, tényleg a legkisebb kiadás, árkülönbség is számít.

De a legkisebb számít akkor is, amikor a vásárlás és fogyasztás melléktermékeit, a sok csomagoló anyagot kidobjuk. Hova dobjuk, szennyezzük-e vele a környezetet, mekkora ökológiai lábnyomot hagyunk magunk után? Az út szélén eldobott üdítő dobozok, műanyag üvegek, cigaretta csikkek vagy az erdő szélére kirakott szemeteszsákok kicsinek tűnnek, de egyre nagyobb bajt okoznak és egyre élhetetlenebbé teszik azt a helyet, ahol élünk, kirándulunk, ahol a föld javait megtermeljük és megesszük...

„A legkisebb is számít!” Üzeni nekünk a mai ézsaiási igeszakasz. Annak az Istennek, aki kijelölte a Föld alapjait, ujjával megrajzolta a hegyek szikláit, az óceánok mélységét, a völgyek szélességét, aki kifeszítette az égboltot és ráhelyezte az égiteket, aki ott ül királyi trónján a mennyben, mégsem hagyta sorsára ezt a világot. Neki számít minden fának a gyökere és lombja, minden madárnak a fészke, minden nép és nemzet. Hatalmat adott a fejedelmeknek és alázatosságot az egyszerű embereknek. Ő elgondolta mindannyiunk életét, tudta és akarata nélkül egy hajszál sem eshetik le a fejünkről. Neki számít, hogy fáradtak vagyunk-e vagy jó kedvünk van-e. Neki számít, hogy hogyan éljük meg kudarcainkat, hogy van-e erőnk a mai nap feladataihoz. Neki számít a mi fizikai és lelki kondíciónk. Nem feledkezik meg rólunk, még ha mi kételkedünk is ebben. Akik benne bíznak, azoknak az életét megújítja, erejüket, örömeiket megsokasítja. Akik benne bíznak, azoknak meghallgatja imádságait és válaszol nekik. „Napról-napra gondot visel rólunk szabadító Istenünk.” (Zsoltárok 86,20) Mert **Neki minden élet számít, amit alkotott, életre hívott!**

„A legkisebb is számít!” Üzeni nekünk a mai evangéliumi igeszakasz. Jézus meggyógyított egy lázas beteg asszonyt, aki valószínűleg idős is volt. Elég volt egy gyógyító érintés, egy kézfogás és Péter anyósa talpra állt. Hogy Márk érzékeltesse az azonnali és valódi gyógyulást, leírja, hogy rögtön szolgált is az asztal körül: főzött, süített, felszolgált. Diákonei- ebből a szóból származik a diakónia, szeretetszolgálat kifejezés egyházunk egyik ismertetőjegye, keresztyén életünk egyik fontos küldetése. Ezzel tudta -ha csak töredékesen is- kifejezni háláját, szeretetét Jézus felé. Biztosan Jézusnak is jól esett Jézusnak a vendégszeretet, ez a törődés, hiszen egy hosszú és fárasztó nap ez: a zsinagógában megtisztított a gonosz lélektől egy megszállott embert (múlt héten hallottunk róla), estefelé pedig még sok ember jött hozzá, hogy meggyógyítsa őket. Milyen érdekes, hogy Jézus első csodája egy esküvőn, egy örömteli családi eseményen történik. Jézus első gyógyító csodája pedig egy családi otthonban történik. Jézus ilyen közel lép a mi sorsunkhoz és életünkhöz. Jelen van az élet fordulópontjain, valaminek a kezdetén és végén, és jelen van az elesettségben, a fájdalomban, a kétségbeesésben is. **A Gondviselő Isten közeledése ez az emberhez. Neki számít, hogy mi történik velünk a hétköznapiakban és életünk fordulópontjain is.**

„A legkisebb is számít!” Ne menjünk el szó nélkül amellet sem, hogy Jézus legelőször egy asszonyt gyógyít meg. A bibliai időkben az asszonyok és a férfiak érintkezése nem volt olyan természetes, mint manapság a mi társadalmunkban. A nőket hátrányosan megkülönböztették és alárendelt

szerepük volt egyrészt rituális szempontból, havonta néhány napig nem feleltek meg a kultikus tisztaságnak, másrészt a teremtés okán, mondván a férfit előbb teremtette Isten. Jézus viszont határozottan eltért ettől a gondolkodástól és magatartásával számtalan esetben nyilvánvalóvá tette, hogy a nők ugyanolyan értékesek Isten szemében, mint a férfiak. Jézus szóba állt a samáriai asszonnyal, megtisztította a vérfolyásos asszonyt, feltámasztotta Jairus lányát, megrendítette a naini özvegyasszony gyásza, Mária Magdalénából hét ördögöt űzött ki. Néhány példája annak, hogy Jézusnak minden élet számít, számára ugyanolyan értékesek vagyunk nemre, fajra való tekintet nélkül. A teremtés, a megváltás és az üdvösség felől nézve is **ugyanolyan kedvesek vagyunk Isten előtt, ugyanúgy rászorulunk Isten bocsánatára, Isten ugyanúgy nyújtja kegyelmét minden ember számára.**

„A legkisebb is számít!” Ezzel még nem ért véget a nap. Estefelé még sokakat, a legkülönbözőbb betegségekben szenvedő embert meggyógyított Jézus, másokból pedig ördögöt űzött ki. Jézus meggyógyított mindenkit, aki gyenge, aki magatehetetlen volt, akit rossz lélek gyötört, akit kirekesztettek maguk közül az emberek, aki hittel kérte és várta a gyógyulást; mindenkit, akinek szüksége volt gyógyulásra. **A Szabadító Isten közeledése ez az emberhez, aki nem hagyja, hogy a szenvedés, a bűn, a Sátán és végső soron a halál elválasszon Tőle.** Az emberi élet legnagyobb nyomorúsága, ha rossz szellem szállja meg, ha ártó gondolatok gyöttrik, ha démoni erők hatása alá kerül. Ekkor vagyunk a legtávolabb Istentől. A széthúzás, az előítélet, a rosszindulat, a harag, a bosszú..., mind-mind elválasztanak minket egymástól. De, ami még rosszabb, hogy elválasztanak Istentől is. Addig nem tudjuk Istent szolgálni, amíg a szívünkben ártó gondolatok és szándékok laknak. Szabadulásra van szükségünk! Ekkor még sem a tanítványok, sem a meggyógyult emberek, sem a csodák szemtanúi nem tudták, hogy Jézus a megígért messiás, az a szabadító, akit Isten elküldött a világ megváltására. Mi tudjuk. Tudjuk, hogy kihez fordulhatunk, ha ezek közül bármelyiket észrevesszük magunkban. Ezért, kérjük Istent, hogy szabadítson meg minden olyan ártó dologtól, ami eltávolít minket Tőle. Van egy számomra nagyon kedves ének, amelyek a szövege így hangzik: Én Uram, én Istenem, Vedd el tőlem mindenem, Ami gátol feléd!

Én Uram, én Istenem add meg nekem mindenem, Ami segít feléd!

Én Uram, én Istenem fogadd el az életem, Hadd legyen egészen a Tiéd!

Én Uram, én Istenem fogadd el az életem, Hadd legyen örökre a tiéd!

„A legkisebb is számít!” Márk beszámolójából nem derül ki, hogy Jézus jó korán felkelt vagy volt-e egyáltalán ideje aludni azon az estén. Ám kora reggel kiment a pusztába, hogy egyedül imádkozzon. Jézusnak fontosak voltak ezek az idők: amikor el tudott vonulni, megnyugodni és az Atyával beszélgetni. Egész nap erő áradt ki belőle, emberek zajában volt. Neki is szüksége volt csendre, belső figyelésre és az Atya akaratát keresni. Így tudta megérteni és betölteni azt, amiért jött. Testvéreim, minden idő, perc, amit imádsággal töltünk, töltekezés. Annyira szükségünk van rá, mint kiszáradt földnek az esőre vagy sarjadó növénynek a napfény melegére. Nem elvesz a napunkból, hanem hozzáad. Az odaszánt csendben nem csak mi jutunk szóhoz, mi öntjük ki szívünket Istennek, hanem Isten is szól hozzánk, válaszol kéréseinkre és útmutatást ad. **Pár perc is értékes, minden idő számít, amikor el tudunk csendesedni Isten előtt!**

„A legkisebb is számít!” Jézus még imádkozott, amikor utánajött Péter néhány emberrel, hogy „Mindenki téged keres.” Jézus nem lett mérges, hogy megzavarták, hogy nem hagyják imádkozni, hanem szolgálatra készen elindult. Azt mondta: Menjünk el máshová, a közeli falvakba; mindenhová, ahol hirdetni tudom Isten szabadítását! Számára az evangélium hirdetése mindig nagyon komplex dolog volt. Nem csak a tanítás, amit különleges hatalommal és erővel végzett, hanem a jelek és csodák is, amiket tett, hogy emberi életeket és kapcsolatokat állított helyre, megszabadított a betegség, a bűn vagy a démoni erők béklyóitól. Életével megmutatta a kegyelem teljességét. Halálával a szeretet titkát tárta fel. Ezek ajándékát kínálja nekünk a terített asztal, amely ma is vár ránk. Az a falat kenyér és korty bor - bár egészen kicsiny dolgok – az evangéliumot hirdetik számunkra, a mi szabadságunk zálogai. Ámen.

Ének: 466, 1-4. Rád tekint már hitem...